

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประกาศใช้เป็นฉบับแรกคือ พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ อีก ๔ ครั้งโดย (๑) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๔ ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี (๒) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙ ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายบรรหาร ศิลปะอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี (๓) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี และ (๔) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่หนึ่งในคราวประชุมครั้งที่ ๙๐/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน กำหนดเวลาพิจารณา ๔๕ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วรายงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยเสนอต่อประธานสภาฯ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตราและลงมติในวาระที่สามเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ และประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

กฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๔๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๒๒ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้การดำเนินงานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นไปด้วยดียิ่งขึ้นและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๕ หมวด และบทเฉพาะกาล ประกอบด้วยบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

๒. กำหนดบทนิยามศัพท์จำนวน ๑๑ คำ ในมาตรา ๔ เช่นคำว่า “นิคมอุตสาหกรรม” หมายความว่า เขตอุตสาหกรรมทั่วไป หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก เป็นต้น ทั้งนี้ เขตอุตสาหกรรมทั้งสอง เป็นเขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม และเขตอุตสาหกรรมส่งออก เพื่อส่งผลิตภัณฑ์ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

๓. หมวด ๑ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ๓ ส่วนดังนี้

๓.๑ ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง

๑) กำหนดให้จัดตั้งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ขึ้นเป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดกล่าวคือ การจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อการจัดตั้ง หรือขยายนิคมอุตสาหกรรม หรือเพื่อดำเนินธุรกิจอันที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับ กนอ. นอกจากนี้ยังรวมถึงการปรับปรุงที่ดิน การให้เช่า ให้เช่าซื้อ ขายอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรมของเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐด้วย

๒) ทุนของ กนอ. มาจากทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาจากเงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน หรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาลหรือบุคคลอื่น และเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งในประเทศหรือต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ

๓) สำนักงานใหญ่ของ กนอ. ให้ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ หรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาด้วยก็ได้

๔) กำหนดให้ กนอ. มีอำนาจกระทำกิจการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ และสำรวจวางแผน ออกแบบ ก่อสร้าง บำรุงรักษาหรืออำนวยความสะดวกให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม กำหนดประเภทและขนาดกิจการที่พึงอนุญาต ตรวจสอบความเป็นอยู่ของคณงาน และควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ดำเนินการเกี่ยวกับสาธารณสุข และที่มีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีอำนาจในการลงทุน การกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในกิจการ กนอ. และออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน ตรวจสอบและรับรองชนิดและปริมาณของวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ในการนำเข้าหรือส่งออกจากนิคมอุตสาหกรรมที่จำเป็นจะต้องมีใบรับรอง โดยเรียกเก็บค่าบริการตามที่คณะกรรมการกำหนด กำหนดค่าเช่า ค่าเช่าซื้อ และราคาขายอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ค่าบำรุงรักษา และค่าบริการ เพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายดำเนินกิจการของ กนอ. โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการชำระหนี้ และการให้มีเงินสำรอง

๕) กำหนดให้รายได้ซึ่ง กนอ. หารได้จากการดำเนินกิจการในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของ กนอ. ภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด แล้วยังคงเหลือเท่าใดให้ส่งเป็นรายได้ของรัฐ แต่หากรายได้ของ กนอ. ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายแล้ว รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กนอ. เท่าจำนวนที่ขาดนั้น ทั้งนี้ ยกเว้นค่าใช้จ่ายที่เป็นโบนัสและเงินสำรองตามกฎหมาย

๖) ทรัพย์สินของ กนอ. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

๓.๒ ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

๑) กำหนดให้คณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบคนโดยรวมผู้ว่าการซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่ง

๒) กำหนดคุณสมบัติประธานกรรมการ กรรมการหรือผู้ว่าการตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ และโดยมีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี ซึ่งการพ้นจากตำแหน่งตามวาระและตามมาตรา ๒๒ ของพระราชบัญญัตินี้

๓) คณะกรรมการมีอำนาจวางนโยบาย และควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของ กนอ. รวมถึงการออกระเบียบ ข้อบังคับ และการกำหนดราคาขาย อัตราค่าเช่า ค่าเช่าซื้อ และระยะเวลาการเช่าและการเช่าซื้อ นอกจากนี้ คณะกรรมการยังมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการและกำหนดค่าตอบแทนคณะอนุกรรมการได้

๔) ผู้ว่าการมีคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด ทั้งนี้ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ว่าการและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

๕) ประธานกรรมการ และกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนและอาจได้รับโบนัสตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๓.๓ ส่วนที่ ๓ พนักงานและลูกจ้าง

๑) มีสิทธิอุทธรณ์เกี่ยวกับการลงโทษหรือร้องทุกข์ได้ตามระเบียบหรือร้องทุกข์ได้ตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

๒) มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์เพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กนอ. และครอบครัว

๓) อาจได้รับโบนัสตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๔. หมวด ๒ นิคมอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ๒ ส่วนดังนี้

๔.๑ ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง

๑) นิคมอุตสาหกรรมมี ๒ ประเภท คือ เขตอุตสาหกรรมทั่วไปและเขตอุตสาหกรรมส่งออก ซึ่งการจัดตั้ง การเปลี่ยนแปลง และการยุบเขตให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา สำหรับนิคมอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒) เมื่อจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์ในการจัดสร้างหรือขยายอุตสาหกรรมให้ กนอ. มีอำนาจดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อให้ กนอ. มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

๓) ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อ “นิคมอุตสาหกรรม” “เขตอุตสาหกรรมทั่วไป” หรือ “เขตอุตสาหกรรมส่งออก” โดยมีได้เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

๔.๒ ส่วนที่ ๒ การประกอบกิจการ ประโยชน์ และข้อห้าม

๑) ผู้ประกอบกิจการนิคมอุตสาหกรรมต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งบรรดาการปลูกสร้างอาคาร การตั้งโรงงาน และการประกอบกิจการโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมนั้นให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเฉพาะดังกล่าว ทั้งนี้เพียงเฉพาะการอนุญาตเท่านั้นซึ่งให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

๒) การปลูกสร้างอาคารโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตให้ กนอ. มีอำนาจสั่งระงับการก่อสร้างแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือสั่งถอนได้ภายในเวลาอันสมควรโดยแจ้งให้ผู้ปลูกสร้างเจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบ

๓) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสำหรับกรณีเป็นคนต่างด้าว เมื่อเลิกกิจการหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ให้แก่ กนอ. หรือผู้รับโอนภายใน ๓ ปี

๔) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาต จะนำคนต่างด้าว เช่น ช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการเข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามที่

คณะกรรมการเห็นสมควร ภายใต้กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็น
อย่างอื่น

๕) การนำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศของผู้ประกอบการ
ซึ่งมีภูมิลำเนาในนอกราชอาณาจักร เมื่อเงินนั้นเป็นการลงทุนนำเข้าและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุน เงินกู้
ต่างประเทศ และเงินที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศที่ได้รับความเห็นชอบจาก กนอ.
ในกรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวก็ได้
เมื่อดุลการชำระเงินเกิดความยุ่งยากซึ่งจำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองได้ตามสมควร

๖) การได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอากร
ขาเข้าหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร เครื่องมือ และเครื่องใช้เท่าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และนำเข้าไป
ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามที่คณะกรรมการอนุมัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด
หากส่งออกไปนอกราชอาณาจักรให้ได้รับการยกเว้นอากรขาออกและภาษีการค้า แต่ถ้าเพื่อใช้หรือจำหน่ายใน
ราชอาณาจักรจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้าและภาษี
การค้า ยกเว้นกรณีที่เป็นการนำเข้าของที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากร

๗) การนำเข้าของที่นำเข้ามาในหรือนำออกไปจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก การเก็บรักษา
และการควบคุมการขนย้ายให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการดังกล่าว ว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘) ในกรณีที่ กนอ. เห็นสมควรสั่งทำลายวัสดุซึ่งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก กนอ.
ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีกรมศุลกากรทำลายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร
และของที่ถูกทำลายนั้นให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอากร
ขาเข้าและภาษีการค้า

๙) การเข้าไปหรือการนำของในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ออกไปจากเขตอุตสาหกรรม
ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด

๕. หมวด ๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าตรวจสอบ
เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ ตรวจสอบโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคล
ตลอดจนของใด ๆ ในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ทั้งยังมีอำนาจจับถ้าผู้ใดกำลังกระทำความผิดหรือพยายาม
กระทำความผิดหรือใช้หรือช่วยหรือยุยง ทั้งนี้โดยไม่ต้องมีหมายจับแล้วส่งพนักงานสอบสวนตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพร้อมด้วยของกลาง โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

๖. หมวด ๔ การควบคุม

๖.๑ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปซึ่งกิจการ กนอ. ในการทำงานที่จะสั่งให้ กนอ. ชี้แจงข้อเท็จจริง
แสดงความคิดเห็นทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี
ได้โดยการดำเนินงานของ กนอ. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน ทั้งนี้ การลงทุน การเพิ่มทุน
การลดทุน การกู้ยืมเงินเกิน ๑๐ ล้านบาท การออกพันธบัตรหรือตราสารเพื่อการลงทุน การจำหน่ายหรือสิทธิ
ราคาเกิน ๑ ล้านบาท และการจำหน่ายทรัพย์สินเกิน ๑ ล้านบาทออกจากบัญชีเป็นสูญต้องได้รับความเห็นชอบ
จากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการได้

๖.๒ กำหนดให้ กนอ. จัดทำงบประมาณประจำปี และวางระบบการบัญชีให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้กำหนด

๗. หมวด ๕ บทกำหนดโทษ โดยกำหนดโทษทางอาญาต่อผู้ใดฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เช่น ผู้ได้นำของในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ออกไปจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการเป็นหนังสือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘. บทเฉพาะกาลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการพนักงาน และลูกจ้างของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และบรรดานิคมอุตสาหกรรมทั่วไปที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ตลอดจนบรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งตามกฎหมายดังกล่าวที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

๒. [พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย \(ฉบับที่ ๒\) พ.ศ. ๒๕๓๔](#)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๒๒๕
วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกที่เคยได้รับยกเว้นภาษีการค้า ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขคำว่า “ภาษีการค้า” ในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๔ วรรคสองเป็นคำว่า “ภาษีมูลค่าเพิ่ม” และ “ภาษีสรรพสามิต”

๓. [พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย \(ฉบับที่ ๓\) พ.ศ. ๒๕๓๔](#)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๔ ก. วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๔ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพของการพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าของประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สมควรเพิ่มบทบาทในด้านการค้าและการบริการ เพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศให้ต่อเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อให้สามารถดำเนินการได้เต็มรูปแบบของวงจรเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ในเขตพื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมที่จะจัดตั้งขึ้นยังอาจมีพื้นที่ครอบคลุมที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินด้วย สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการถอนสภาพและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และเหมาะสมกับการดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม และโดยที่การจัดการและการจัดสรรที่ดินในเขตนิคมอุตสาหกรรมมีขั้นตอนตามกฎหมายต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติหลายฉบับ อันทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการ

จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการดำเนินการ ให้น้อยลงเพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศสอดคล้องกับภาวะการแข่งขันและการลงทุนระหว่างประเทศ และโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ กนอ. มีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินจาก บัญชีเป็นสูญได้ โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๗ มาตรา สาระสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยใช้ความในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัตินี้แทน โดยแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำนิยามศัพท์ ซึ่งได้เพิ่มคำว่า “การค้าเพื่อส่งออก” “ผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก” และ “ภาษีสรรพสามิต”

๒. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยใช้ความในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัตินี้แทน โดยแก้ไขเกี่ยวกับผู้ประกอบการ เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก และผู้ประกอบการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือการประกอบการค้าเพื่อส่งออก

๓. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยใช้ความในมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัตินี้แทน

๔. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยใช้ความในมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัตินี้แทน

๕. เพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ คือ “การกำหนดให้เขตอุตสาหกรรมส่งออกใดเป็นเขตอุตสาหกรรมส่งออกที่มีการค้าเพื่อส่งออก ให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา” (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ เกี่ยวกับการจัดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงเขตอุตสาหกรรมส่งออก เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม ให้สาธารณชนสมบัติของแผ่นดินที่อยู่ในเขตดังกล่าวตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ กนอ. ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขในการดำเนินการตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด โดยมี กนอ. ได้ชำระราคาที่ดินให้แก่กระทรวงการคลังแล้ว และต้องได้รับความยินยอมจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้ได้รับความในมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกำหนดให้ กนอ. มีอำนาจดำเนินการโอนซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยการเวนคืนไปยังผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก

๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนี้ “มาตรา ๓๙ ทวิ การจัดสรรที่ดินเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๙ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดินของเอกชน แต่การอนุญาตซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้” (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยใช้ความในมาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัตินี้แทน โดยแก้ไขผู้ประกอบการ รวมถึงผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบกิจการได้ตามจำนวนเนื้อที่

ที่คณะกรรมการเห็นสมควรแม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น นอกจากนี้ในกรณีที่ต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตเกี่ยวกับการให้ถือกรรมสิทธิ์และส่วนควบกับที่ดินนั้น

๑๐. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยใช้ความในมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแก้ไขเพิ่มเติมให้ครอบคลุมถึงผู้ประกอบการค้าเพื่อการส่งออก ซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรจะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด เช่น เงินทุนที่นำเข้า เงินกู้ต่างประเทศ และเงินที่มีข้อผูกพันตามสัญญาต่างประเทศ เป็นต้น

๑๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัตินี้แทนซึ่งแก้ไขในส่วนที่เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมโดยรวมถึงผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก และแก้ไขส่วนที่เป็นภาษีการค้าเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตแทน นอกจากนี้ผู้ประกอบการและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกในเขตอุตสาหกรรมส่งออกจะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษ อกรขาเข้าและยังได้กำหนดให้ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตด้วย ซึ่งการนำเข้าของที่เป็นเครื่องจักรอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าวตามที่คณะกรรมการอนุมัติ ทั้งนี้ผู้ประกอบการและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออก สำหรับกรณีนำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า หรือเพื่อการค้าเพื่อการส่งออก และให้รวมถึงของที่นำออกจากเขตอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งไปยังอุตสาหกรรมอีกแห่งหนึ่งด้วย

๑๒. ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรและการนำเข้าในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และของตามมาตรา ๕๒ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิตในเขตอุตสาหกรรมส่งออก หากนำออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ อกรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการทำลายของที่ไม่ใช้หรือใช้ไม่ได้ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพิ่มเติมในกรณี ก.นอ. ไม่อาจแจ้งให้บุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการส่งออก หรือตัวแทนบุคคลดังกล่าวทราบได้ โดยกำหนดให้ ก.นอ. ปิดประกาศ ณ สำนักงานของบุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกภายใน ๗ วัน และให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวนั้นได้รับแจ้งแล้ว ทั้งยังกำหนดให้ของที่ถูกทำลายนั้นได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม อกรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้ใช้ความในมาตรา ๑๖ ของพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อครอบคลุมถึงผู้ประกอบการค้าเพื่อการส่งออก หรือผู้ประกอบการอื่นที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบการอุตสาหกรรม หรือการประกอบการค้าเพื่อการส่งออกให้สอดคล้องกับการบังคับใช้ ซึ่งเจ้าหน้าที่มีอำนาจจะเข้าไปในสถานที่ของผู้ประกอบการดังกล่าวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

๑๕. ยกเลิก (๗) ของมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยมีได้บัญญัติความใหม่

๕. พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๐ ก วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ หน้า ๒๓๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้ครอบคลุมกิจการที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์แก่การดำเนินงานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ได้มาจากการตราพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ชัดเจน รวมทั้งกำหนดให้การพิจารณาอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามกฎหมายบางฉบับที่จำเป็นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม และกำหนดให้การนำของหรือวัตถุดิบเข้าไปในเขตประกอบการเสรี เพื่อพาณิชย์กรรมได้รับความสะดวกมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๓ มาตรา สาระสำคัญสรุป ได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดังนี้

๑.๑ การปรับปรุงที่ดินตาม (๑) รวมทั้งจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการดำเนินงาน และการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพเพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบพาณิชย์กรรม และผู้ประกอบการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือการประกอบพาณิชย์กรรม รวมตลอดทั้งการจัดให้มีและบริหารจัดการกิจการอันเป็นสาธารณูปโภค ที่พักอาศัยการขนส่งทางบกและทางน้ำ ท่าเรือ การสื่อสารโทรคมนาคม หรือกิจการอื่นใด ทั้งนี้ ที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์แก่กิจการของนิคมอุตสาหกรรม หรือผู้ประกอบการหรือผู้อยู่อาศัยในนิคมอุตสาหกรรม (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๖ (๒))

๑.๒ การดำเนินกิจการท่าเรือ และการจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ. (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๖ (๓/๑) (๓/๒))

๑.๓ การร่วมดำเนินหรือร่วมกิจการกับบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ใน (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) รวมถึงเข้าเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบในหุ้นส่วนจำกัด หรือถือหุ้นในนิติบุคคลใด ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หรือมีการดำเนินการที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ. ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๖ (๕))

๑.๔ การพัฒนาชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงหรือการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะแก่ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๖ (๗))

๒. เพิ่มเติมอำนาจของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในการกำกับหรือจัดให้มีระบบป้องกันอุบัติภัย ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม การควบคุมและจัดการน้ำเสีย ขยะมูลฝอย และมลภาวะอื่น ในนิคมอุตสาหกรรม (มาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๑๐ (๔/๑))

๓. เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ได้มาจากการตราพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงสภาพสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่ผู้ร่วมดำเนินงาน ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้ประกอบพาณิชย์กรรม หรือผู้ประกอบกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมในนิคมอุตสาหกรรม (มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๓๖/๑ วรรคสอง)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๔.๑ ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้ด้วย กฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยโรงงาน เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม (มาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๔๒)

๔.๒ การพิจารณาอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต หรือให้ความเห็นชอบการรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามกฎหมายนั้น จะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจปฏิบัติการแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดก็ได้ การอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๒/๑ ให้ กนอ. มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดที่กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้ กนอ. มีอำนาจเรียกเก็บค่าบริการในการดำเนินการเพิ่มเติมได้ตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนดแต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บ และให้ค่าบริการนั้นเป็นรายได้ของ กนอ. (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๔๒/๒ มาตรา ๔๒/๑)

๕. กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของหรือวัตถุดิบเข้าไปในเขตประกอบการเสรีมาใช้บังคับแก่เขตประกอบการเสรีเพื่อพาณิชย์กรรมโดยอนุโลม (มาตรา ๑๑ แก้ไข มาตรา ๔๙)

๖. กำหนดบทบัญญัติรองรับการโอนกรรมสิทธิ์บรรดาที่ดินที่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๓๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้แก่ผู้ร่วมดำเนินงานในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้ประกอบพาณิชย์กรรม หรือผู้ประกอบกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือการประกอบพาณิชย์กรรมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการโอนกรรมสิทธิ์ตามมาตรา ๓๖/๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๒)

นางวนิดา อินทรอำนาจ / จัดทำ